

Written by - சத்யானந்தன் -

Thursday, 10 March 2016 18:42 - Last Updated Thursday, 10 March 2016 19:00

மயலவில்லை எனப் பதே இதனை வாசிப்பதில் நாம் கவனப்படுத்துதிக் கொள்ள வேண்டியது. கவிஞர் ஒரு இளம் பெண்ணின் உற்சாகத்துக்குப் பின் இருக்கும் மன எழுச்சியை மட்டும் சூட்டிக் காட்ட விரும்பவில்லை. அவர் அந்தப் பெண்ணுக்காகக் காதலிக்கும் நிச்சயமின்மையை, அவளது பரிபரிண அர்ப்பணிப்பு எதிர் கொள்ளப் போகும் அடக்கமுற்றுகளையும் சரேத்தே சொல்ல விரும்புகிறார். கவிதையின் துவங்கு பத்தியையும் இறுதி பத்தியையும் இதற்கான பதிவுகளாகத் தருகிறார். துவங்கு பத்தி

000 0000000 00000000000000
000000000000 0000
0000 00000 000000000000000000

நிறவை பத்தி

0000
000 0000000000000000000000 00000000000000000000
00000000000000

அதாவது தவிப்பும் நம்பிக்கையும் எதிர்பார்ப்பும் கனவுமாகத் தன் காதலனுக்காகக் காதலிக்கும் காதலிக்கு நேரெதிரான ஒன்றை அந்தக் கவிதைக்குள்ளேயே அவர் தருவதால் நான் அவளைப் பற்றிய அவளது அர்ப்பணிப்பு மிகுந்த காதல் பற்றிய புரிதலை அடவைனே எனக் கவிஞர் கருதுகிறார்.

சாம்பல் பறவை என்றதும் நாம் குறிப்பான ஒரு பறவையை உயிரியல் பாடத்தில் தடே வண்டாம். அவர் ஃபீனிக்ஸ் பறவையைக் குறிப்பிடுகிறார் என்பது தெளிவாகிறது. ஆனால் அந்தப் பறவை எப்படியும் சாம்பலிலிருந்து தன்னால் உயிர்த்து எழுந்து விட முடியும் என்பதால் பரிதும் நிச்சலமாக இருக்கும் என்று உருவகப்படுத்துவது கற்பனை மிகுந்த கவிதாவும். பகலில் தான் மரம் அதன் நிழல் இரண்டுக்குமே இருப்பது. இரவில் அல்ல. அதாவது நம்பார்வையின் அடிப்படையில் இரவில் அவை இரண்டுக்குமே தனெ படவாய்ப்பில்லை. அதாவது அவை இரண்டுக்குமே இல்லலை. பகலில் உண்டு. இந்த இருமனை பழகியதால் அவை நிச்சலமானவை. சாம்பல் பறவைகளைப் போல. ஆனால் இதற்கு மாறாக நிச்சயமற்ற ஒரு எதிர் காலத்ததை தன்னையே அர்ப்பணித்துத் தன் நம்பிக்கையெல்லாம் தகேகி ஒரு பெண் முன் வருகிறாள் காதலுடன்.

சமகாலக் கவிஞர்களில் குட்டிரவேதி நவீன கவிதையின் வீச்சை நங்கு உணர்ந்தவர். சிறிவான கற்பனையும் கவிதாவும் மிகுந்த அவரது கவிதைகளில் பெண்ணின் உடல் மனம் இயங்கும் தளங்கள் கபர்மயாக வெளிப்படுபவை.

<http://sathyanandhan.com>
sathyanandhan.mail@gmail.com